

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Quæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

[De Lege Interna]

Beati, Gabriele

Augustæ Vindelicorum, 1729

VD18 90108957

63 An propositum non abstinendi ab ullo veniali, sit peccatum mortale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39908

non esse causam omissionis, quando secundariè eliguntur, & posita iam alia causa sufficiente; nam, si eligerentur ut finis; vt si quis ex desiderio studendi, vellet domi manere, & sic Sacrum omittere; iam esset causa omissionis per modum finis.

18 Secundo; Actum, qui est causa omissionis Sacri, non habere aliam malitiam quam malitiam omissionis Sacri. Tum quia ordinatur ad illam tanquam causa; in moralibus autem, que ad unum ordinantur, non censetur esse numero distincta, cum quis enim parat gladium, & domo egreditur, vt occidat inimi-

cum; licet isti actus physice sint plures, omnes tamen constituant unum numerum peccatum homicidij. Tum quia actus secundum se bonus, redditur malus, solum quia est causa omissionis Sacri. Ergo non habet aliam malitiam, præter malitiam ipsius omissionis; ab ea enim habet actus, vt sit peccaminosus. Tum denique quia bona intentio, quando est causa malæ electionis; vt, cum quis furatur ad eleemosynam faciendam; quamvis in se ipsa sit peccatum; non habet tamen malitiam diversam à malitia electionis, v. g. à malitia furti.

QVÆSTIO LXIII.

*An propositum non abstinenti ab ullo veniali,
sit peccatum mortale.*

C A S V S.

TITIVS, cum, quodam die, scrupulis angeretur; rædio affectus, omnia venialia committere proposuit, & sola mortalia vitare. Quæritur; Vtrum mortaliter peccauerit.

S V M M A R I V M.

3 Propositum admittendè omnia venialia, videtur occasio proxima peccati mortalis, & sic peccatum mortale.

7 Non est tamen mortale.

8 Non constituit in periculo proximo mortaliter peccandi.

9 Neque est virtualiter propositum periculi proximi.

10 Alioqui teneremur, vitare aliqua venialia.

11 Nec salus nostra confisteret in obseruatione preceptorum obligantium ad mortale.

12 Inò teneretur quis, etiam de venialibus conteri.

13 Venialia, constituant solum in remoto periculo mortalis.

14 Cum proposito venialianon vitandi, stare potest firmum propositum vitandi mortalium.

15 Ideoque propositum venialium, non continet periculum mortalium.

16 Aliquando tamen est peccatum mortale.

RATIO-

RATIONES DVBITANDI.

- 2** Certum est, peccatum veniale, si fiat occasio proxima incidendi in mortale, fieri saltē plerumque mortale. Certum præterea est; Intentiōnem, ac propositum omnia venialia committendi, siue non vitandi ullum veniale, esse ad minimum peccatum veniale. Dubium ergo solūm est; an huiusmodi intentio sit essentialiter constitutiua in periculo proximo peccandi mortaliter. Si enim est constitutiua, est ex se peccatum mortale; si verò non est constitutiua, poterit esse solūm veniale.
- 3** Quod autem sit essentialiter occasio proxima peccandi mortaliter, & consequenter, quod Titius per talem intentiōnem mortaliter peccauerit; tenet *Sánchez lib. I. sum. c. 5. num. 4. Bonac. d. 2. de pecc. qu. 3. p. 5. num. 17. Valent. tom. 2. d. 6. quaest. 18. p. 2. Clavis reg. lib. 2. c. 13. num. 17.*
- 4** Primo; Quia habens hoc propositum, & hunc affectum ad omnia venialia, censetur esse in morali, ac proximo periculo peccandi mortaliter. Cum enim venialia ex *S. Thom. I. 2. qu. 83. art. 3.* ad mortale disponant, iuxta illud *Eccles. 18. Qui spernit modica, paulatim decidet;* eo ipso, quod quis vult omnia venialia committere, censetur esse in proximo, ac morali periculo peccandi mortaliter, illudque velle. Velle autem periculum proximum peccandi mortaliter, est mortale.
- 5** Secundò; Quia, propositum committendi omnia venialia in aliquā materiā determinata, sed periculosa, v. g. in materiā luxuriæ est peccatum morta-

le; si quis enim propositum habeat admittendi confabulationes, aspectus, tacitus, & similia ex merita curiositate, & seclusa intentione delectationis; in quo casu sunt solūm venialia; videtur eo ipso mortaliter peccare; quia omnia ista venialia videntur esse certum periculum libidinis mortalis. Ergo à fortiori, erit mortale, propositum generale committendi omnia venialia, quæ se obtulerint; Non minus enim hoc propositum est periculum proximum peccandi mortaliter, quam sit aliud, peccandi in materia luxuriæ.

Tertiò; Quia, qui concupiscit famam in communi, quia quantum est ex parte illius desiderij, exponit se periculo concupiscenti famam cuiuscumque status sit; ratione talis periculi, peccat speciali peccato, eamque circumstantiam in confessione explicare tenet. Sed etiam, qui vult omnia venialia, quæ se obtulerint, committere, exponit se periculo peccandi mortaliter; obiectum enim istius propositi, apertissimum periculum in se continet peccandi mortaliter. Ergo peccat mortaliter.

RESOLVTIO.

REspondetur tamen, Titium, eo⁷ proposito, mortaliter non peccasse. *Salas I. 2. 10. 2. q. 88. tract. 13. d. 16. f. 23. num. 67. in fine. Io. Sanch. in script. d. 10. num. 17. Nau. c. 14. num. 42.*

Primo; Quia, quamvis peccata venialia ad mortale disponant, non disponunt tamen mortaliter, ac proxime, sed solūm remotè; Videmus enim sç̄pe, homines

nes mortalia non committere, quamvis de venialibus nihil current; nam, licet venialia charitatem refrigerent, & animum debilitent; propositum tamen non committendi mortalia, & piorum operum exercitium, eundem animum corroborant, detinentque, ne corruat; quod enim ex una parte perperditur alia via reparatur. Cum ergo propositum committendi omnia venialia, non sit dispositio, ac periculum proximum committendi mortale, neque erit peccatum mortale, sive Titius, tali proposito, mortaliter non peccauit.

9 Secundò; Quia propositum committendi omnia venialia, ideo est peccatum mortale, quia est propositum periculi, & occasionis proximæ committendi mortale. Ex hoc autem capite non potest esse mortale; nam illud periculum proximum committendi mortale, vel consistit in omnibus venialibus simul sumptis, vel solam in aliquibus; non in aliquibus tantum, quia alias propositum committendi aliqua venialia in quacumque materia esset propositum committendi mortale; neque in omnibus simul, quia nunquam dari potest casus, in quo haec committantur; Ergo propositum illa committendi, non est propositum aliquius periculi moralis, ac possibilis.

10 Tertiò; Quia, si propositum illud esset mortale, sequeretur teneri quemlibet sub mortali ad aliqua venialia vitanda; si enim omnia, sunt occasio proxima pecandi mortaliter, & unusquisque hanc occasionem vitare tenet; Ergo unusquisque tenetur omnia vitare, vitando aliqua; haec autem quænam erunt?

R. P. Beati Lib. I.

Quartò; Quia, hac ratione, salus nostra non consisteret solum in observatione præceptorum obligantium ad mortale, sed etiam in observatione eorum, quæ obligant ad venialia, cum vitatio venialium ad vitationem mortalis necessario requiritur.

Quintò; Quia, cum quis conteritur de mortali, teneretur etiam simul conteneri de venialibus tanquam de proximis dispositionibus ad illud. Consequens autem evidenter est falsum; propositum enim non vitandi venialia optimè stare potest simul cum proposito non admittendi mortale.

OBIECTIONVM SOLVTIO.

Neque obstant rationes in contrarium; 13 Ad primam enim Respondetur, Quamvis non solum omnia, sed singula venialia disponant ad mortale, ut furum graue, non tamen inde sequi, quod venialia constituant in morali, ac probabili periculo committendi mortale, sed ad summum in periculo remoto. Hoc autem non inducit obligationem illud vitandi sub mortali.

Ad secundam, Negatur Antecedens, 14 potest enim quis nolle vitare venialia in aliquo genere, & tamen firmum propositum habere, vitandi mortale in eodem genere, neque apparet, quomodo venialia in aliquo genere constituant in periculo proximo committendi mortale in eodem genere.

Ad tertiam Respondetur, Negando 15 minorem; neque enim apparet, quomodo obiectum propositi omnia venialia committendi, periculum proximum

Ss

in

in se contineat committendi mortale, cum stare possit simul cum firmissimo proposito non admittendi mortale.

COROLLARIVM.

16 Colligitur ex dictis; Aliquando propositum committendi venialia, posse esse peccatum mortale. Si quis enim propositum habeat committendi venialia, dum sunt illi occasiones proximae mortalia; vt, si quis proponat ludere sciens, ludum illi esse proximam occasionem

blasphemandi; vel illa venialia, quæ cum alijs venialibus unita constituunt mortale in ea circumstantia, in quâ illud constituant; vt, si quis proponat multa surta committere, in paruâ quantitate, quæ simul unita constituant quantitatem sufficientem ad mortale; certè iste tunc mortaliter peccabit; hoc tamen non orietur, ex eo præcisè, quod sit propositum admittendi venialia, sed ex eo, quod sit propositum admittendi venialia, in ea circumstantia, in quâ, vel sunt periculum proximum mortalis, vel illud constituunt. Ita Salas loco cit.

Q V A E S T I O L X I V .

Per quid peccata, specie, inter se differant.

C A S V S.

1 IN quadam Religione, inter regulas, quæ obligabant sub mortali, erat hæc, ne Religiosi sub poenâ excommunicationis sine Superioris licentiâ, extra Monasterium, noctu comederent. Quidam autem Religiosus, ad coenam ab amico inuitatus, inscio Superiore, noctu apud illum cœnauit. Quæritur, quot peccata mortalia commiserit.

S U M M A R I V M .

- 3** Religiosus, unicum peccatum commisso videtur contra Votum obedientie.
- 7** Per quid, unum peccatum ab alio distinguatur.
- 8** Ex diuersitate Virtutum, colligitur diuersitas peccatorum, & non è contra.

- 9** Religiosus, duplex peccatum commisit.
- 10** Contra Votum, & contra regulam.
- 11** Cur sint obligationes diuersæ.
- 12** Quæ limitatio adai possit.
- 13** Votum, & regula, quas obligationes inducant.
- 14** Sepsum, ac decimum Decalogi preceptum, quomodo differant.

15 Quo-